

Část druhá – Rozdělovské černé pondělí 7. 5. 1945

Opustili jsme Rozdělov večer 6. května po odchodu německé armády ze školy a po získání zbraní ([viz I. část](#)). Byla neděle a [P. Jaroslav Tománek](#) jistě ráno sloužil mši, setkal se s farníky, byla to doba napětí, ale i naděje na brzký konec německé okupace. Druhý den v pondělí 7. května ráno odložil po modlitbě breviář a zašel do sakristie připravit si věci k bohoslužbě. Ani on netušil, co se kolem poledne u kostela toho dne přihodí.

Dovoz zbraní, které zajistil Kutchan s kamarády, a část vojenské munice zbylé po německém vojsku umožnily Rozdělovákům vytvořit jednotku ozbrojených mužů čítajících prý na 250 osob, přičemž dokonce „přebytek“ zbraní mohl být předán obdobně nově zrozené „milici“ do Kladna. U občanů stoupala s odchodem německého vojska odvaha, ale na druhé straně se uvolňovala kázeň, chyběl odpovědný přístup v dané svízelné situaci, rodily se pošetilé nápady, třeba jak přepadnout kladenskou kasárnu, kde se stále nacházela početná německá posádka. Byly to těžké chvíle. Z vojenského pohledu převládalo amatérství poznamenané netrpělivostí, nemohlo tomu být ani jinak – vytoužená svoboda byla „za dveřmi“. Bohužel „partyzánština“ a zbrkllost některých lidí si i v Rozdělově vybrala svou krvavou daň.

Tragickým dnem pro rozdělovskou vojenskou skupinu, kterou vedl učitel a poddůstojník v záloze Václav Holna, se stalo pondělí 7. května. V poledních hodinách přijíždělo od Kladna k Rozdělovu auto obsazené několika příslušníky SS. Rozdělovský oddíl se rozhodl je u kostela zastavit, což se nakonec podařilo, ale s odzbrojením to již tak snadné nebylo. Došlo k přestřelce

Květnové dny roku 1945 v Rozdělově (II.) – Rozdělovské černé pondělí 7. 5. 1945

Napsal uživatel Administrator

Sobota, 02 Květen 2020 09:41 - Aktualizováno Čtvrtek, 07 Květen 2020 14:29

– dva němečtí vojáci padli, jeden zůstal stát s rukama nahoře, další seskočil a utíkal ke Kladnu, byl však zastřelen. Zatímco zajatého německého vojáka odváděla hlídka ke škole, dva členové bojové skupiny – Václav Michal a Jaroslav Hůrka – z auta zatím odebírali zbraně, kořist po německých vojácích. V tu chvíli však dorazila za německým autem i kladenská revoluční jednotka, která auto sledovala, slyšela výstřely a z nevysvětlitelných důvodů došlo k záměně. Patrně s přesvědčením, že na korbě auta jsou ještě esesáci, po nich vystřelila ... následky byly fatální ... osmatřicetiletý Jaroslav Hůrka z Kamenných Žehrovic byl zastřelen a Václav Michal z Rozdělova těžce zraněn. V rychlém sledu událostí tím však pohroma neskončila a umocnila ji skutečnost, že Rozdělováci v nastalém zmatku střelbu opětovali a byl zabit jednadvacetiletý Roger Houdek z kladenské „milice“.

Jak poznamenal kronikář František Záleský, byla celá smutná akce dílem nerozvážného jednání, ukvapenosti a snad i touhy „vystřelit si“ ze samopalů. Byla to doba plná chaosu a nebylo v lidských silách některým výstřelkům při nejlepší snaze zabránit.

Jak tuto kapitolu uzavřít při pohledu na dvě černé pamětní desky na domě u křižovatky s nápisy „*Za národ a vlast položil svůj život Jaroslav Hůrka ve věku 38 let*“ a „*Zde padl hrdinnou smrtí za vlast a svobodu Roger Houdek 7. 5. 1945 ve věku 21 let*“

? Pro čtenáře Drdovy Němé barikády má tento příběh hořkou příchuť. Člověk měl, při konfrontaci s řadou pomníčků třeba v Praze, přece jen jiné představy. Ano, krutá a krvavá daň touhy našich lidí v květnových dnech 1945 po svobodě... Touha, která si přes všechny fatální okolnosti a tragické omyly i dnes zasluhuje naši vzpomínku, vděčnost ... modlitbu... RIP.

Snímky [zde](#)